

ÅRSBERETNING 2009

Oslo Kriesenter

Björg Thorhallsdóttir

Denne årsmeldingen og regnskapet gir etter styrets oppfatning fyllestgjørende informasjon om resultatet av årets drift og om stiftelsens stilling ved årsskiftet. Det har ikke inntrådt forhold av vesentlig betydning for resultatet eller stiftelsens stilling etter avslutningen av regnskapsåret. På bakgrunn av årets resultat og en generell vurdering av fremtidsutsiktene for virksomheten mener styret at det er grunnlag for fortsatt drift av Oslo krisesenter.

1. Organisasjon

1.1 Organisasjonsform

Oslo Krisesenter er en stiftelse, som ble opprettet med en stiftelseskapital på kr. 50.000,- Oslo kommune er vertskommune for Oslo Krisesenter, og krisesenteret dekker og har ansvar for krisesentertilbudet i Oslo kommune. Vi samarbeider med andre krisesentre i andre kommuner når det av sikkerhetsmessige hensyn ikke lar seg gjøre for voldsutsatte kvinner og deres barn å benytte seg av sitt lokale krisesenter. Oslo Krisesenter er Oslos eneste krisesenter og betjener hele Oslo kommunes befolkning, totalt 575.475 innbyggere, hvorav 25 % har annen etnisk bakgrunn enn norsk (01.01.09).

Oslo Krisesenters styre har det overordnede faglige, administrative og økonomiske ansvaret for virksomheten. Styret består av tre eksterne representanter og to representanter fra de ansatte.

1.2 Styrerepresentanter 2009

Ragnhild Hennum, styreleder, professor Juridisk fakultet Universitetet i Oslo

Astrid Furre, prosjektleder R-bup, regionsenter for barn og unges psykiske helse, Sør-Øst

Anne-Lise Ringerike, virksomhetsleder Familiens hus, Hobøl kommune

Mary Vold, ansattes representant (vara for Grethe Mader i permisjon fra 01.04.08)

Liss Tone Karlsen, ansattes representant (i perm fra oktober 2008)

Unni Mandal, (vara for Liss Tone Karlsen fra oktober 2008)

Line Jenssen, nyvalgt ansattes representant fra 01.11.09

Linda Tørud Pettersen, nyvalgt ansattes representant fra 01.11.09

1.3 Krisesenterets formål

Oslo Krisesenter er et døgnåpent lavterskel akutttilbud.

Formålet er å:

- Bistå mishandlede og/eller voldtatte kvinner og deres barn. Arbeidet skal drives etter prinsippet hjelp til selvhjelp, og på kvinnenenes egne premisser.
- Arbeide for å bekjempe kvinneundertrykking, med særlig ansvar for å påpeke forhold i samfunnet som legitimerer, underbygger og opprettholder kjønnsbestemt, privat vold.

Tilbudet er organisert i tre avdelinger med 4 teamledere:

Bosenteret tilbyr et lavterskel midlertidig botilbud til kvinner og deres barn i akutt krise.

I tillegg til å stabilisere kvinner og barn, hjelper bosenteret til med å komme i kontakt med andre hjelpeinstanser som politi, helsetjenester, advokat, sosialtjeneste og boligjeneste mm.

Det ble i 2009 opprettet et barneteam med egen teamleder for barne- og ungdomsarbeidet ved Oslo Krisesenter. Barne- og ungdomsteamlederen sikrer at barn og unge får et individuelt

tilpasset tilbud avhengig av omfanget av utsatthet mens de bor på Oslo Krisesenter og sikrer at mødre og barn blir koblet til nødvendig hjelpeapparat etter utflytting. Hun har ansvaret for å koordinere alle aktiviteter for barn og unge og deres mødre, og samarbeider med bydelenes barneverntjenester, barnehager og skoler, barne- og ungdomspsykiatrien og de frivillige organisasjonene som har aktiviteter med barna mens de benytter seg av tilbudet ved Oslo Krisesenter.

Dagsenteret tilbyr råd og veiledning, individuelle samtaler, gruppesamtaler, nettverkssamlinger og kurs til kvinner og barn som ikke bor på senteret.

Det ble i 2009 opprettet en egen liten avdeling for traffickerte kvinner ved Oslo Krisesenter. Denne avdelingen ble underlagt Dagsenteret.

Bokollektivet tilbyr et botilbud til unge kvinner som er utsatt for æresrelatert vold, derav tvangsgifteproblematikk. Oslo Krisesenter ved Bokollektivet ble i 2009 tildelt et oppfølgingsprosjekt i 3 leiligheter i samarbeid med Ungbo, hvor målgruppen er ungdom over 18 år som er utsatt for tvangsgifte eller trusler om tvangsgifte. Disse leilighetene er i tillegg til hyblene i Bokollektivet.

Oslo Krisesenter betjener en døgnåpen akutt hjelpetelefon.

Oslo Krisesenter skal spre kunnskap om kvinnemishandling overfor publikum generelt, politikere og fagmiljøer.

1.4 Medlemskap i paraplyorganisasjon:

Stiftelsen Oslo Krisesenter er medlem i Krisesentersekretariatet og arbeidsgiverorganisasjonen HSH.

De ansatte er medlemmer i KLP, i henhold til selskapets forskrifter.

2. Økonomi

2.1 Finansiering

Oslo krisesenter blir finansiert gjennom kommunale og statlige midler, etter en fordelingsnøkkel på 20 % fra Oslo kommune og 80 % fra staten.

Offentlig finansiering i 2009 var kr. 17 511 970,-. Oslo krisesenter fikk i 2007 et krav om tilbakebetaling av kompensasjon for merverdiavgift – kravet var på 1 732 326. Det ble fra Oslo kommune bevilget kr. 1 700 000,- til inndekning av dette kravet.

Offentlig finansieringen av Bokollektivet var på kr. 3 650 500,-.

Tilleggsfinansiering, 330 000 i beboerbetaling og 960 000 i offentlige midler til et samarbeidsprosjekt med Ungbo til et bo- og støttetilbud til ungdom over 18 år som er utsatt for tvangsgifte eller trusler om tvangsgifte.

Se egne rapporter fra Bokollektivet og bo- og støttetilbudet.

Tilleggsfinansiering i 2009:

For å sikre daglig drift og inntekter Oslo Krisesenters brukeres behov, ble det søkt om og innvilget midler til følgende prosjekter:

”Boligprosjektet, Oslo Krisesenter”, (Husbanken).

”Voldsutsatte kvinner i fengsel”, (Justisdepartementet)

”Rosaprojektet, botilbud og døgntelefonvakt, (Justisdepartementet)

”Oppfølging av kvinner med minoritetsbakgrunn/frivillighet”,(Scheiblers legat)

”Oppfølging av mor og barn etter opphold på Oslo Krisesenter”,(Scheiblers legat)

”Kompetanseutveksling med ledere for Kvinneorganisasjoner i Sri Lanka” (Imdi)

”Kvinner kan”, aktiviteter og tiltak til voldsutsatte kvinner, (NAV)

”Tiltak for kvinner utsatt for menneskehandel, prostitusjonsfeltet (Justisdepartementet)

I tillegg mottok Oslo Kriesenter penger og gaver til kvinner og barn gjennom fond I Kriesentersekretariatet og fra private givere, bl.a. Mary Kay og Stormberg, den amerikanske kvinneforeningen i Oslo, Citykirken, m.fl.

I 2009 har vi gjennom konsernsjef Andresens sjenerøsitet hatt mulighet til å benytte oss av fire hytter i idylliske omgivelser litt utenfor Oslo. Hyttene ble flittig brukt av beboere og ansatte gjennom hele sommerhalvåret

2.2 Revisjonsfirma

Oslo kriesenter har ekstern regnskapsfører og autorisert revisor;

Berge og Lundal Revisjonsselskap AS, Tullinsgate 2, 0166 Oslo

Revisorgodkjent regnskap for 2009, ligger ved denne årsrapporten.

2.3 Personal

Bemanningsplan ved utgangen av 2009:

- 1 daglig leder i 100 % stilling
- 1 kontorleder, (vakant)
- 3 teamledere i 100 % stilling
- 1 rengjørere i 80 % stilling
- 1 vaktmester i 20 % stilling

Dagsenteret;

- 3 sosialkonsulenter i 100 % stilling (hvorav 2 stillinger lønnes av prosjektmidler)
- 2 sosialkonsulenter engasjert i 100 % stilling (lønnet av prosjektmidler)
- 1 beredskaps- og mottakstelefonvakt i 100 % stilling (60 % lønnet av prosjektmidler)

Bosenteret;

- 6 hovedkontakter i 100 % stilling
- 5 nattevakter/miljøterapeuter i 71 % stilling
- 1 nattevakt/miljøterapeut i 91 % stilling
- 6 helgevakter, 4 i 17 % stilling, 1 i 31 % stilling og 1 i 38 % stilling

Barne- og ungdomsteamet

- 1 oppfølgingskonsulent i 100 % stilling (lønnet av prosjektmidler)
- 2 barnekoordinatorer i 100 % stilling

2.4 Antall stillingshjemler

Oslo Kriesenter har i 2009 ca 27 hele årsverk inkludert prosjektstillinger.

Bokollektivet har 5 stillingshjemler, hvorav 1 teamleder og 1,8 engasjert i prosjektstillinger.

Alle ansatte er kvinner.

2.5 Avlønning og forsikringsordninger

De ansatte lønnes etter avtale, med tilnærmet kommunal tariff. De ansatte er medlemmer i KLP, det er tegnet yrkesskadeforsikring og gruppelivsforsikring for alle.

2.6. HMS

Oslo krisesenter utvikler kontinuerlig sitt arbeid med Helse, Miljø og Sikkerhet. Krisesenteret gjennomfører brannøvelser, branninspeksjoner og andre lovpålagte tiltak. Det legges også stor vekt på det psykososiale arbeidsmiljøet.

Det var ingen alvorlige skader eller ulykke på personell eller gjenstander i 2009.

2.7 Sykefravær

Oslo Krisesenter hadde i 2009 et sykefravær på 14 % en økning på 3 % fra foregående år.

2.8 Tiltak for likestilling

Oslo Krisesenter har bare kvinnelige ansatte. Dette er nedfelt i Oslo Krisesenters vedtekter. Vi utlyser våre stillinger i henhold til gjeldende regelverk.

3. Krisesenterboligen og ytre miljø

Oslo Krisesenter leier lokaler i en 5 etasjers bygård i Oslo sentrum. Gården er bygget i 1889. Lokalene er i alt på 3000 m², hvorav Oslo krisesenter disponerer 2 800 m² og bokollektivet disponerer 200 m². Bosenteret disponerer 25 soverom med sengeplasser til 86 kvinner og deres barn, 4 kjøkken og 4 stuer, og 16 våtrom. I løpet av 2009 er flere kontorer omgjort til skrivestuer, samtalerom og datarom for kvinner og barn.

Oslo krisesenter har 3 rom for barneaktiviteter, et lekerom, et samtalerom og et rom til undervisning.

Bygården har innlagt heis, og har ett beboelsesrom med bad og toalett tilrettelagt for rullestolbrukere. Driften ved stiftelsen Oslo krisesenters forurensar ikke det ytre miljø.

4. Opplysningsplikt til barnevernet

Oslo krisesenter melder til barneverntjenesten når det foreligger forhold som nevnt i barnevernloven § 6-4 annet ledd. Vi ser imidlertid at de fleste familiene som benytter seg av vårt tilbud har etablert en kontakt med barnevernet før de kommer til oss. Det er i disse tilfeller enkelt å inngå et samarbeid. Der vi er bekymret for barnet og dets omgivelser, sender vi bekymringsmeldinger til barnevernet, (jfr. Lov om barnevern § 6-4a).

I 2009 ble det sendt 59 bekymringsmeldinger, og vi svarte på 29 anmodninger om opplysninger fra barneverntjenestene. Det er ytterst få av barna som forlater Oslo krisesenter uten at familiene får hjelp fra barnevernet. Hvis mor flytter hjem til voldelig far med barna, sendes bekymringsmelding til barnevernet rutinemessig.

5. Intern opplæring, kompetanseheving og samarbeidsmøter

5.1 Intern kompetanseutvikling

Det er avholdt månedlige fagdager for de ansatte med ulike tema, og workshops med interne og eksterne forelesere. Alle nyansatte får internt kurs i voldsproblematikk, traumbearbeiding og annen metodikk.

Teamlederne har daglig saksveiledning for de ansatte, og det er faste ukentlige fag- og teammøter på de ulike avdelingene. Det avholdes lederteammøter ukentlig.

Ansatte er i tillegg kurset i brannvern og førstehjelp.

5.2 Ekstern kompetansegivende etterutdanning

I 2009 har 4 teamledere deltatt på RVTS` Krisesenterutdanning.

Ansatte har deltatt i konferanser arrangert av ATV, Krisesentersekretariatet, Rosa-prosjektet, R-BuP, RVTS og NKVTS, Bufdir og Barne- og likestillingsdepartementet.

Daglig leder var med Oslo politikammer på erfaringsutvekslingsseminar i Warsawa.

Lederteamet var i tillegg med på Nordisk konferanse for krisesentre i København i august.

Daglig leder og teamledere deltar på årsmøter og fagdager i regi av Krisesentersekretariatet.

Lederteam har i tillegg startet en lederteamopplæring med ekstern konsulent.

5.3 Samarbeidspartnere og utadrettet virksomhet

Oslo Krisesenter har en rekke kommunale og private samarbeidspartnere. Vi får oppfølging fra Barne- og familieetaten i Oslo kommune.

Våre nærmeste samarbeidspartnere er de forskjellige bydelers barneverntjeneste og NAV-kontor. I tillegg har vi et utstrakt samarbeid med politiet, sosial vaktteneste og barnevernvakta. Vi samarbeider også med familievernkontor og psykiatriske poliklinikker både for barn og voksne.

For spesielle brukergrupper er det inngått spesielt samarbeid som for eksempel med Prosjenteret, Nadheim og Rosaprojektet sentralt i forbindelse med traffickerte kvinner.

Vi har også et nært samarbeid med Imdi, kompetanseteamet og Rødekorstelefonen, RVTS, NKVTS, Senter for migrasjonshelse og Brobyggerprosjektet mht tvangsgifteproblematikk.

Daglig leder har vært engasjert i et opplæringsprogram av ansatte ved de forskjellige bydelers barneverntjenester. Temaet har vært barn og vold i nære relasjoner.

Ansatte vitner i straffesaker for kvinner og barn, og i saker om barnefordeling.

Barnekoordinator er setteverge ved avhør av barn.

Oslo Krisesenter har et godt nettverk av advokater, med ulike spesialfelt, som vi henviser beboerne og/eller dagbrukere til når de har behov for juridisk bistand. Det er opprettet en advokatvakt på senteret. Advokatvakten har fast møtetid, og benyttes av brukere og ansatte for drøfting av juridiske problemstillinger. Vaktordningen rullerer i advokatnettverket, og tilbudet er gratis. Tilbudet ble flittig brukt også i 2009.

Gjennom året har vi hatt besøk fra ulike organisasjoner; statlige og kommunale politikere og byråkrater fra Norge og utlandet. Vi har hatt besøk av delegasjoner fra Sverige, Danmark, Korea for å nevne noen. Året ble avsluttet med et førjulsbesøk av Hennes Kongelige Høyhet Dronning Sonja.

Vi har hatt studenter hele året; studentene er i hovedsak innen barnevern- og sosionomstudier, juss og politistudier. I tillegg har vi ofte besøk av studenter og som intervjuer ansatte til prosjekter og oppgaver. Vi har også vært med på diverse forskningsprosjekter på vold i nære relasjoner og konsekvenser av dette.

Ansatte har holdt foredrag, innlegg og hatt workshops om kvinner og barn utsatt for vold i mange forskjellige sammenhenger. De har deltatt både i konferansesammenheng, blant administrasjoner, politikere, samarbeidspartnere, og diverse tiltak og brukerorganisasjoner, som kvinne- og innvandrersorganisasjoner og nettverk. I tillegg er det blitt undervist i temaer knyttet til vold i nære relasjoner blant annet på Politihøyskolen, i Politidirektoratet og i

Utlendingsnemda. De ulike rusinstitusjonene i Oslo benytter seg jevnlig av Oslo Kriesenters kunnskap om voldsutsatte kvinner på sine interne fag- og kompetansetiltak.

Det holdes ukentlig kurs for voldsutsatte kvinner ved dagsenteret. Disse kursene har i 2009 blitt utvidet, og egne kurs er blitt utarbeidet for samarbeidspartnere og til frivillige tilknyttet et av Oslo Kriesenters prosjekter. Det blir også holdt kurs regelmessig i samværsproblematikk.

Gjennom prosjektene tilknyttet Oslo Kriesenter har ledere sittet i flere styringsgrupper sammen med samarbeidspartnere, bl.a ansatte ved fengselsvesenet, Husbanken, Rosa, politiet og diverse frivillighetsorganisasjoner som Røde Kors og frivillighetssentraler.

Ansatte ved Oslo Kriesenter blir ofte kontaktet av presse, journalister og skribenter. Ansatte har blitt intervjuet til aviser, radio, tv, bøker og ukepresse.

Det er i 2009 utarbeidet nytt informasjonsmateriell, nye nettsider for alle avdelingene ved Oslo Kriesenter. Vi er så heldige at vi får bruke bildene til Bjørg Thorhaldsdottir som illustrasjoner til vårt informasjonsmateriell

5.4. Kompetanse hos ansatte

Langt de fleste ansatte ved Oslo Kriesenter har Høyskole eller Universitetsutdanning. De ansatte har i tillegg realkompetanse i voldsproblematikk og arbeidserfaring fra våre samarbeidspartnere som barnevern, sosialkontor, boligkontor, diverse asyltiltak og hjelpeorganisasjoner, legevakt med mer.

6. Særlig tilrettelegging

6.1 Belegg, tendenser og brukergrunnlag

Beboere:

Det bodde totalt 333 kvinner og 253 barn på Oslo Kriesenter i 2009, dette er en økning på 20 kvinner og 32 barn fra 2008. 12,5 % av kvinnene opplyser at en eller begge foreldrene ikke er født i utlandet; (at de er etnisk norske). 50 % av kvinnene som bodde på Oslo Kriesenter i 2009 var mellom 18 og 29 år, 31 % mellom 30 og 39 år, 11 % mellom 40 og 49 år. Bare 4 % var over 50 år, hvorav 1 % var over 60 år.

70 % av kvinnene var gift eller samboer med overgriper. 16 % angir flere enn en overgriper. 27 % av kvinnene oppgir at volden har pågått det siste året, 35 % av kvinnene opplyser at volden har pågått i ett til fem år. 20 % har levd i volden mer enn fem år, og bare 6 % angir at de oppsøker kriesenteret på bakgrunn av et engangstilfelle.

25 % av kvinnene angir at de er hjemmearbeidende, 19 % lever på trygd eller pensjon, 16 % angir at de er utarbeidende fulltid, 10 % angir å være utarbeidende deltid, 9 % er under utdanning, 7 % deltar på diverse kurs, og 3 % er arbeidssøkende.

26 % av kvinnene som bodde på Oslo Kriesenter i 2008 kom på eget initiativ. 17 % ble henvist av politiet. 10 % kom gjennom venn og/eller bekjent, 8 % gjennom barnevernet og 5 % ble henvist gjennom lege/legevakt. Ingen ble henvist gjennom bydelenes NAV-kontor. Resten av henvisningene fordelte seg mellom advokat, familievernkontor, helsesøster, flyktninginstans, skoler, helsesøstre og andre kriesentre samlet, ingen over 2 % hver.

Når kvinnene forlater Oslo Krisesenter, er det 15 % av dem som flytter hjem igjen til overgriper. 16 % flytter til ny/annen bolig, 16 % flytter hjem til egen bolig (uten overgriper), og 10 % flytter til slektninger og venner.

De resterende flytter til midlertidige botiltak og institusjoner av forskjellig slag.

20 % av kvinnene som søkte tilflukt på Oslo Krisesenter i 2009 hadde vært beboere her før.

Tendenser:

De fleste kvinner som oppsøker Oslo Krisesenter for beskyttelse er unge, de har levd flere år i vold og de kommer til krisesenteret hovedsaklig på eget initiativ eller gjennom politiet.

Nesten 1 av 5 oppgir flere enn en overgriper, i hovedsak dreier dette seg om svigerfamilie.

85 % flytter ikke tilbake til overgriper, de forsøker å reetablere seg på forskjellig vis.

Ca 50 % er ikke i arbeid eller i utdanning utenfor hjemmet. Langt de fleste kvinnene har mindreårige barn, mer enn halvparten av barna er under skolealder.

Bodager:

Antall bodager for kvinner i 2009 var totalt 8921 mot 8224 i 2008; dette utgjør en gjennomsnittlig botid på 26,8 døgn, en økning pr kvinne på 0,5 % fra 2008, men med en økning av antall kvinner på 20. Økningen fra 2007 til 2008 var 22 kvinner, altså en økning på 42 kvinner de siste 2 årene.

Det bodde i tillegg 253 barn på Oslo Krisesenter i 2009, en økning på 32 barn fra 2008. Økningen fra 2007 til 2008 var på 18 barn, en økning på 50 barn de siste 2 årene. Langt de fleste av barna hadde en annen etnisk bakgrunn enn norsk.

Antall bodager for barna var 5579, dette gir en gjennomsnittlig botid på 22 døgn, en gjennomsnittlig nedgang på 3 døgn fra 2008.

Totalt hadde 586 brukere et botilbud på Oslo krisesenter i 14500 døgn; en gjennomsnittlig botid på 24,7 døgn. En gjennomsnittlig nedgang på 1 døgn fra i fjor.

Tendenser:

Gjennom å intensivere samarbeidet med bydelenes barneverntjenester, og gjennom arbeid i flere prosjekter for å redusere botiden for kvinner, har vi i 2009 maktet å redusere botiden for kvinner med barn på gjennomsnittlig 3 døgn. Antall bodager for kvinner uten barn har økt, til tross for intensivering av samarbeidet med NAV og diverse prosjekter. Dette skyldes til dels et større antall kvinner fra Rosaprojektet (trafickerte under refleksjonsperiode med lang botid), men også et noe vanskelig samarbeid med enkelte Navkontor, hvor kvinner blir boende på Oslo Krisesenter utover den akutte fasen selv om vi har skaffet dem leilighet fordi sosialgarantier med mer ikke blir ordnet. Totalt har vi redusert botiden med 1 døgn pr kvinne i 2009, samme resultat som fra 2007 til 2008. Dette til tross for et økt belegg på 47 kvinner og 50 barn de siste to årene.

Dagbrukere:

I 2009 var det 1528 besøk av dagbrukere, som kom til samtaler, kurs, grupper, nettverk og for å få praktisk hjelp. Dette er en økning på 385 fra 2008.

Det er to grupper kvinner som bruker dagsenteret. Den ene gruppen, de etnisk norske kvinnene har i liten grad hatt et boopphold på Oslo Krisesenter. De har søkt tilflukt i eget nettverk av familie og venner når de har vært voldsutsatt og/eller truet. De har kommet seg ut av det voldelige forholdet, men oppsøker Oslo Krisesenter fordi de trenger hjelp til å bearbeide volden de har vært igjennom.

Den andre hovedgruppen av dagbrukerne er tidligere beboere ved Oslo Krisesenter. Disse kvinnene er i hovedsak minoritetskvinner med en annen etnisk opprinnelse enn norsk. De er reetablert i egen bolig med sine barn, men ofte stigmatisert som "dårlige" kvinner, og dermed

ensomme og uten nettverk etter bruddet med overgriper. De er ofte nyankomne til landet, de har aldri bodd alene uten storfamilien og de har lite kunnskap om norsk kultur og norsk språk. De har av disse grunner et omfattende hjelpebehov lenge etter at de har flyttet ut av Oslo Kriesenter. Oslo kriesenter har drevet flere prosjekter i 2009 for å imøtekomme denne brukergruppen.

Dagsenteret arrangerer i tillegg selvhjelpsgrupper, nettverkstreff og diverse kurs for voldsutsatte kvinner og deres barn.

Tendenser:

Dagbrukerne kan deles inn i to like store grupper, de som er tidligere beboere, og de som kun bruker kriesenterets dagtilbud. Dagbrukerne oppsøker Oslo Kriesenter for individuelle samtaler og gruppesamtaler for bearbeiding av traumer og voldsopplevelser. Den andelen som er tidligere beboere er i hovedregel minoritetskvinner, og har et omfattende behov for tiltak etter utflytting og reetablering. Det er denne gruppen som har økt i antall fra 2008.

Kvinnene som bruker dagsenteret har et stort antall barn. Oslo Kriesenter har et svært begrenset tilbud til disse barna.

6.2 Barn og unge

Det bodde 253 barn på Oslo Kriesenter i 2009. 131 barn var under skolealder. Særdeles få hadde erfaring med norsk språk og kultur. Alle var i forskjellig grad traumatiserte da de hadde vært utsatt for vold hjemme, enten gjennom selv å ha blitt utsatt, eller vært vitne til at mor eller søsken var utsatt for vold av far.

Barneteamet ved Oslo Kriesenter har ansvar for det direkte arbeidet med barna, både for de som bor på kriesenteret og de som har bodd her eller er dagbrukere. Teamet er i ferd med å utarbeide en egen metodikk på bakgrunn av egen erfaring og kunnskap om barn og traumer, og Carolina Øverliens m.fl. forskningsrapport om barn på kriesentre.

Barnekoordinatorene har et utvidet samarbeid med barneverntjenestene i de forskjellige bydelene. Det ble skrevet 59 barnevernmeldinger og svart på 29 anmodninger fra bydelsbarnevernet i 2009. Langt de fleste familiene har allerede barnevernsak ved en av bydelens barneverntjenester når de søker tilflukt eller hjelp ved Oslo kriesenteret.

Barneteamet samarbeider også med barne- og ungdomspsykiatrien i enkeltsaker, og med barnehager og skoler over hele byen.

Det avholdes individuelle samtaler og gruppesamtaler med barna. I disse samtalene blir volden de har opplevd avdekket og barna får mulighet til å bearbeide traumer knyttet til voldsopplevelser.

Det avholdes også ukentlige barnegruppesamlinger og forskjellige aktiviteter som musikkterapi og aktiviteter utenfor huset med hjelp av frivillige.

Oslo kriesenter disponerer 6 barnehageplasser i St. Hanshaugen bydel. Dette fungerer ikke optimalt, da barnehagene ligger et godt stykke fra Oslo Kriesenter. Mødrene er i tillegg traumatiserte og redd for å gå ut. Det er også fare for kidnapping. 131 av barna som bodde på Oslo Kriesenter i 2009 var i barnehagealder, så 6 plasser er for lite i forhold til behovet.

Vi hadde i 2007 planer om oppstart av egen barnehage. Alle formaliteter med godkjenning av helse og barnehagemyndighet er ordnet, men prosjektet er foreløpig stanset, grunnet manglende dispensasjon fra Kunnskapsdepartementet mht kontantstøtteordningen.

I 2008 inngikk vi et samarbeid med Storbyavdelingen og Schwensensgate bosenter for å etablere en felles barnehage for oppstart i 2009. Etter hva vi skjønner er barnehageplanene foreløpig lagt på is grunnet et ikke avklart samarbeid med huseier ved Schwensensgate bosenter.

Oslo Kriesenter har inngått et samarbeid med Utdanningsetaten, som gjennom Vestre Aker skole bemanner senteret med lærerkrefter som gir skolebarna undervisning og leksehjelp.

Vi har et godt samarbeid med Oslo Røde Kors, som kommer til Oslo Krisesenter og gjør aktiviteter med barna 3 dager i uka.

Det legges spesielt vekt på aktiviteter ved ulike høytider, bursdager for barn som bor på senteret, og ulike sosiale sammenkomster.

Tendenser

Antall barn på Oslo krisesenter øker. Det samme gjør kunnskapen om hvor skadelig vold i nære relasjoner er for barn. I den nye loven om krisesentre blir det presisert at krisesentrene også skal være krisesentre for barn. Dette forutsetter en styrkning av antall ansatte som kan sikre barneperspektivet, og arbeidet med mor og barn relasjoner. Dette understrekes av funn i Carolina Øverlien m.fl. forskningsprosjekt "Barn på krisesenter".

6.3 Mødre

De ansatte i barneteamet prioriterer miljøarbeid hvor arbeidet med mor og barn er sentralt. Vi vet at traumatiserte mødre ikke er optimale omsorgspersoner inntil de har fått bearbeidet traumene sine. Dette er en utfordring for alle, og blir forsøkt løst på forskjellige måter. Vi har mødregrupper og kurs både for mødre som bor på senteret og for dagbrukere. Innsikt om vold i nære relasjoner og relasjonsbyggende kompetanse er tema for kursene. Kursene behandler også hvordan mødre kan hjelpe barna med reaksjoner etter volden de har opplevd. Et annet tema som behandles på kursene er samværsproblematikk.

Prosjekt:

Prosjektet "**Oppfølging av mor og barn etter opphold på Oslo Krisesenter**", finansiert gjennom Scheiblers legat ble opprettet i 2008. Prosjektet ble opprettet da vi så at flere av de unge mødre som ikke flyttet hjem til overgriper når de flyttet fra Oslo Krisesenter, kom tilbake og var i behov av nye opphold ved krisesenteret. På et eller annet tidspunkt ga de opp og flyttet tilbake til overgriper. Vi antok at livet alene med barna ble for vanskelig, og at de trengte mer hjelp i en overgangsfase enn det ordinære hjelpeapparatet kan tilby. Prosjektet har som formål å gi kvinner og barn støtte til å mestre livet etter brudd med familien gjennom å styrke kvinnene som mødre og gi hjelp til selvhjelp for å finne fram i hjelpeapparatet, både for seg selv og sine barn. Mødre og barn blir fulgt opp av oppfølgingskonsulent 3-6 mnd etter utflytting. Deretter vil de kunne benytte seg av det øvrige dagtilbudet ved Oslo Krisesenter. Prosjektet har gode resultater, og bør videreføres utover prosjektperioden. Finansieringen av prosjektet avsluttes i mars 2010.

6.4 Funksjonshemmede

Det er tilrettelagt for bevegelseshemmede ved Oslo Krisesenter. Det er innlagt heis, og et rom er tilrettelagt for rullestolbrukere.

I 2009 hadde kun 9 beboer nedsatt funksjonsevne, 3 av disse hadde nedsatt bevegelsesevne.

6.5. Eldre

I 2009 var 12 av beboerne over 50 år, 3 av disse var over 60 år. Dette er en økning på 4 over 50 år fra i fjor. Blant dagbrukerne var andelen kvinner over 50 år noe høyere, 21 over 50 år, og 2 over 60 år.

6.6 Kvinner med minoritetsbakgrunn

I Oslo krisesenters brukergruppe er det en stor andel av kvinner med annen etnisitet enn norsk. Vi har opparbeidet oss god kompetanse gjennom egne erfaringer, prosjekter og ekstern opplæring og veiledning.

Oslo Krisesenter fikk høsten 2005 en økonomisk garanti fra Scheiblers legat til et to årig prosjekt – ”**Ny i Norge**” - for å videreutvikle det metodiske arbeidet for voldsutsatte, enslige kvinner som har kommet til Norge gjennom familiegjennforening. Prosjektet ønsket å sette søkelyset på at kvinnene er en meget motivert gruppe, som med relativt enkle midler vil være i stand til å etablere seg i det norske samfunn og belyser samtidig hindringer kvinnene møter når de søker hjelp i hjelpeapparatet. Prosjektrapporten ble ferdigstilt og publisert november 2008.

På bakgrunn av resultater fra dette prosjektet opprettet Oslo Krisesenter i 2008 prosjektet ”**Oppfølging av minoritetskvinner**”, finansiert av Scheiblers legat.

Prosjektet hadde to formål: Å spre kompetansen vi ervervet gjennom ”Ny i Norge” til våre samarbeidspartnere (bydelene), og gjennom dette i samarbeid med bydelene å avgrense ansvarsområder og utvikle gode samarbeidsrutiner for et bedre helhetlig tilbud til kvinnene. Dessuten ønsket Oslo Krisesenter å samarbeide med frivillighetssentraler for å kunne engasjere en pool av frivillige som kunne hjelpe våre kvinner med praktiske oppgaver. Gjennom dette prosjektet er Oslo Krisesenter godt i gang med tilbud om informasjon om Oslo Krisesenters tilbud og invitasjon til samarbeid med diverse samarbeidspartnere og organisasjoner. Vi gir også tilbud om kurs i diverse temaer rundt vold og vold i nære relasjoner der dette er ønskelig.

Vi har opprettet en pool av ca 70 frivillige i samarbeid med St. Hanshaugen frivillighetssentral. De frivillige bistår kvinner og barn i forskjellige sammenheng og deltar i aktiviteter. Vi utvider stadig antall frivillige og områder vi kan bruke frivillige for å imøtekomme kvinnes behov. Prosjektet har også inngått et samarbeid med Røde Kors for felles utnyttelse av ressurser og kompetanseheving av frivillige.

Prosjektet er videreført i 2009, men finansieringen avsluttes i mars 2010.

Høsten 2007 åpnet Oslo Krisesenter **Bokollektivet**, et botilbud til unge minoritetskvinner som er på flukt fra familien grunnet tvang, trusler eller vold, herunder tvangsekteskap, enten før eller etter inngått ekteskap. Målgruppen er kvinner som trenger mer oppfølging og over noe lenger tid enn det krisesenteret normalt er ment å skulle tilby.

Fra åpningen har det til sammen bodd 36 kvinner i bokollektivet. (Se egen rapport.)

I 2009 inngikk Oslo Krisesenter ved Bokollektivet et samarbeid med Ungbo rundt oppfølging av unge kvinner, menn og par i samme målgruppe i 3 leiligheter. Dette er del av Departementets handlingsplan mot tvangsekteskap.

Oslo Krisesenter har siden 2005 betjent **ROSA** telefonen fra kl. 1600 – 0800 alle dager samt alle helger og helligdager. ROSA-telefonen er en akutt krise og informasjonstelefon hvor kvinner utsatt for menneskehandel, politi og samarbeidsinstanser gis råd og veiledning. ROSA-telefonen er ett av tiltakene som er satt i gang for å bekjempe menneskehandel. 4 av rommene på Oslo krisesenter er øremerket ofre for menneskehandel. I 2008 ble et av disse rommene satt i stand til å huse flere kvinner. Rommet blir benyttet som et akuttrom ved rassiaer og ved eventuelt andre akutte hendelser. I løpet av 2009 har 36 kvinner og deres 11 barn utsatt for menneskehandel benyttet seg av tilbudet ved Oslo Krisesenter. Dette er en stor økning fra 20 kvinner i 2008. Daglig leder sitter i Oslo Kommunes TOT- team, tverrfaglig operativt team for denne gruppen.

”**Boligprosjektet**” finansiert av kompetansemidler fra Husbanken.

Prosjektet har som hovedmål å skape en trygg bolig/tilværelse uten vold for kvinnene og deres barn gjennom å heve boligkompetansen internt på Oslo Krisesenter, og utarbeide rutiner og prosedyrer i forhold til boligproblematikken for voldsutsatte kvinner og deres barn i samarbeid med det eksterne hjelpeapparatet. Prosjektleder har utført et stort

kartleggingsarbeid som vi kan bruke i samarbeid med våre samarbeidspartnere. Prosjektet har også fått en oversikt over mulige utleiere, og markedsført "vår brukergruppe" i et vanskelig boligmarked. Det er i tillegg utarbeidet tiltak spesielt rettet mot minoritetskvinner som har liten kompetanse på det å bo alene. Det er utarbeidet maler for individuelle boligsamtaler og boligkurs i tillegg til en praktisk boligperm som kvinnene får før de reetablerer seg i egen leilighet. Prosjektet forsøkes videreført i 2010 for å utvide kursrekken etter utflytting.

"Kvinner kan" finansiert av NAVmidler til frivillig arbeid mot fattigdom og sosial ekskludering. Målet for prosjektet er å bedre voldsutsatte kvinners dagligliv gjennom nettverksbygging, selvhjelpsgrupper og sysselsetting. Det er blitt arrangert sosiale aktiviteter som turer ut i naturen, besøk til museum, kunstutstillinger, kino, bowling, håndverksaktiviteter etc.

Det er også blitt arrangert en kursrekke med følgende tema:

- Rettigheter i forbindelse med norskundervisning
 - Informasjon om NAV's tilbud for å komme i lønnet arbeid
 - Juridiske rettigheter
 - Informasjon om boligmarkedet, og kunnskap om å bo i egen bolig
- I tillegg er det organisert pc-kurs og opplæring i å lete etter bolig på nettet.

6.7 Andre prosjekter

"Fengselsprosjekt" finansiert av Justisdepartementet

Målsettingen er å gi et tilbud til voldsutsatte kvinner som sitter i fengsel, og i samarbeid med de ansatte ved Bredtvedt fengsel utvikle gode metoder for å nå denne gruppa, samt å spre kompetanse om vold i nære relasjoner i Kriminalomsorgen. Prosjektets hovedelementer er kurs, samtalegrupper, individuell oppfølging og sosial trening. I løpet av 2009 har prosjektleder hatt individuelle samtaler og avholdt grupper med 30 innsatte. Prosjektleder avholder i tillegg kurs i vold og det å være voldsutsatt for ansatte og innsatte. Prosjektet videreføres i 2010.

7. Utfordringer

7.1 Utfordringer knyttet til kvinner med minoritetsbakgrunn, funksjonshemmede, eldre og barn 2008-2012

Kvinner med minoritetsbakgrunn

Andelen av Oslos befolkning med en annen etnisk bakgrunn enn norsk er økende, 25 % pr. januar 2009. En av Oslo Kriesenters store utfordringer vil være å møte denne endringen i befolkningssammensetningen, og samtidig gi et godt tilbud til både minoritetskvinner og etnisk norske kvinner.

De senere årene har andelen minoritetskvinner som søker tilflukt på Oslo Kriesenters bosenter økt. I tråd med dette har Oslo kriesenter måttet fokusere på nye problemområder. Tvangsgifteproblematikk, nyankomne kvinner som har kommet hit gjennom familiegjennforening etter arrangerte ekteskap og traffickingofre er eksempler på dette.

Kvinner med annen etnisitet enn norsk mangler nettverk i Norge, og har i motsetning til etnisk norske kvinner ingen å gå til i krisesituasjoner.

Etnisk norske kvinner har venner og familie i Norge, og har derfor andre alternativer i en krisesituasjon, enn å søke tilflukt på et krisesenter. I tillegg har disse kvinnene ofte jobb og nettverk og har lettere for å reetablere seg. Allikevel er de sårbare i intime relasjoner, og trenger hjelp for å bearbeide traumer og å styrke seg selv for å komme ut av og mestre eget liv etter å ha vært utsatt for vold. I denne sammenhengen er det viktig å framheve at 2 av 3 kvinner som myrdes i intime relasjoner er etnisk norske.

Minoritetskvinner, kvinner med annen etnisitet enn norsk, har andre og mer omfattende problem. I mange tilfeller mangler de grunnleggende kjennskap til det norske samfunn, og de vet sjelden om sine rettigheter. De har vanskeligheter med å finne et sted å bo, og de har vansker med å reetablere seg og å mestre å bo alene. Reintegreringen er mer omfattende og tidkrevende. Boligproblemet forsterkes gjennom boligstrukturen og boligkostnadene i Oslo, og at disse kvinnene ofte mangler egen økonomi og kunnskap om økonomistyring. Selv om både etnisk norske og kvinner med annen etnisk tilhørighet enn norsk har mange sammenfallende behov, er det nødvendig å differensiere tilbudet.

Funksjonshemmede og eldre brukere

Andelen funksjonshemmede og brukere over 50 år er lav. Det er imidlertid ingen grunn til å tro at kvinner i disse gruppene er mindre utsatt for vold enn yngre og funksjonsfriske kvinner. Å nå disse kvinnene med informasjon og hjelp er en utfordring.

Barn

Antall barn på Oslo krisesenter øker, en økning på 20 %, 50 barn de siste to årene. Det samme gjør kunnskapen om hvor skadelig vold i nære relasjoner er for barn. Mer enn halvparten av barna er små barn under skolealder. De tilbringer derfor hele døgnet på Oslo Krisesenter. Det er et utstrakt samarbeid med bydelenes barneverntjenester for nesten alle mødre og barn som bor på krisesenteret. Vi vet at det er et stort behov for et differensiert dagtilbud i form av individuelle samtaler og oppfølging i grupper til barn og unge som har vært utsatt for eller vitne til vold. Dette gjelder både de barna som har bodd hos oss og deres søsken som har vært igjen hjemme hos overgriper og de som er barn av våre dagbrukere.

7.2 Løsninger tilknyttet kvinner med minoritetsbakgrunn, funksjonshemmede, eldre og barn 2008-2012

Kvinner med minoritetsbakgrunn

For å imøtekomme minoritetskvinnenes behov for hjelp, er det nødvendig med et nært samarbeid med bydelenes tjenesteapparat, hvor ansvarsfordelingen mellom Oslo Krisesenter og det øvrige hjelpeapparatet er klart definert.

Av våre statistikker ser vi at det bare er politiet av våre samarbeidspartnere som i betydelig grad henviser brukere til oss. De henviser alene langt flere kvinner og barn enn alle våre andre samarbeidspartnere til sammen.

Mange av kvinnene som får hjelp av Oslo Krisesenter har levd med vold i flere år før de får hjelp, de lever isolert og blir kontrollert av sine menn. Erfaringsmessig vet de svært lite eller ingenting om sine rettigheter. Det er særdeles viktig at lavterskeltilbudet i bydelene som helsestasjoner, NAV-kontor m.fl. er klar over dette, slik at de kan stille de riktige spørsmålene, og dermed avdekke vold og informere om rettigheter og tiltak før det går så langt at politiet blir involvert.

På bakgrunn av dette, vil initiativet for samarbeid og avgrensning med det øvrige hjelpeapparatet intensiveres ytterligere i 2010.

I 2009 var daglig leder invitert til bydelenes direktørsamling for å informere om tilbudet ved Oslo Krisesenter og å definere ønske om samarbeid med bydelene. Daglig leder var også

invitert til en samling av bydelenes NAV-ledere, men dette møtet ble avlyst, grunnet dårlig oppslutning,

Oslo Kriesenters visjon er at det etableres flere ulike typer overgangsboliger, hvor Oslo Kriesenter og samarbeidspartnere samvirker for å imøtekomme kvinnenes behov i reetableringsfasen. Den ideelle situasjonen vil være at kvinnene bor på kriesenteret kun i den akutte fasen. Når kvinnene er stabilisert og trusselbildet er redusert bør kvinnene og deres barn flytte ut, enten til egen leilighet eller til en overgangsbolig sammen med andre inntil hun mestrer å bo alene. Oslo Kriesenter vil da kunne opprettholdes som et akutt lavterskel botilbud for truede voldsutsatte kvinner og deres barn. Oslo Kriesenter vil initiere et slikt samarbeid med bydelene og Oslo Kommune.

Det ble i 2009 underskrevet en intensjonsavtale med Storbyavdelingen, Schwensensgt bosenter for et samarbeid om minoritetskvinner med barn fra Oslo Kriesenter. Samarbeidet har ikke fungert optimalt da Schwensensgate bosenter ikke har hatt ledig kapasitet når bydelene har ønsket midlertidig bolig til kvinner og barn som har bodd på Oslo Kriesenter.

Løsning for å dekke etnisk norske kvinners behov ligger i hovedsak i å kunne tilby et mer åpent dagsenter med flere differensierte tjenester enn vi kan gi i dag. Lokalene bør være åpne og tilgjengelige for alle som er i behov av hjelp fra ansatte ved Oslo Kriesenter. Tilbudet bør være et møtested med muligheter for å skape nettverk og selvhjelpsgrupper. Dagsenteret vil på den måten kunne gi et mer variert og differensiert tilbud i tillegg til nåværende tilbud som inneholder individuelle samtaler, selvhjelpsgrupper, nettverkstreff, advokatvakt og kurs. Oslo Kriesenter opprettet i 2009 selvhjelpsgrupper i samarbeid med Link Senter for selvhjelp og mestring. Dette viste seg å være virksomt for norske kvinner som har lagt det meste av den akutte traumbearbeidingen bak seg. Dette tiltaket bør utvides og utvikles.

Et differensiert framtidig dagsenter ville kunne gi et godt tilbud til alle voldsutsatte kvinner og deres barn, også de med annen etnisk bakgrunn en norsk. I dette framtidsbilde har vi også i nært samarbeid med bydelene utviklet et godt og variert tilbud til barn og unge som har vært utsatt for eller vitne til vold, også de barna som bor sammen med overgriper.

I 2009 har Oslo Kriesenter gjennom prosjektarbeid finansiert av eksterne midler utviklet og intensivert dagtilbudet til minoritetskvinner og kvinner med barn. Dette for å motarbeide isolasjon og maktesløshet etter utflytning fra Oslo Kriesenter.

Kvinnene bodde også i 2009 ofte ut over akutfasen ved Oslo Kriesenter. Årsaken til dette er at det er vanskelig å skaffe bolig til kvinnene. Oslo Kriesenter har gjennom et 2 årig prosjekt finansiert av Husbanket avhjulpet noe av dette problemet, men kvinnene blir fremdeles boende utover akutfasen. Dette skyldes manglende kapasitet eller prioriteringer ved bydelenes Nav-kontorer. Oslo kriesenter opplever at vi gjennom de lange oppholdstidene, avhjelper Oslo kommune med et boligproblem. I en fireårsperiode må boligproblemet være løst. Oslo Kriesenter vil da kunne være det lavterskeltilbudet det var tenkt å være, men drive oppfølging av kvinner og barn som har flyttet i egen leilighet eller i en overgangsbolig.

Antall bodøgn totalt på Oslo Kriesenter er i 2009 er redusert med 1 døgn pr. kvinne. Dette grunnet målrettet arbeid gjennom prosjekter finansiert av eksterne aktører.; "Boligprosjektet" og "Minoritetskvinner" og "Oppfølgingsprosjekt mor og barn". Alle disse prosjektene avsluttes i 2010. Vi er bekymret for utviklingen hvis ikke vi har midler til å fortsette dette gode arbeidet innen ordinær drift.

Funksjonshemmede og eldre

I forhold til funksjonshemmede og eldre kvinner er det en utfordring å nå frem til disse med informasjon. Oslo kriesenter satser på aktiv informasjonsvirksomhet særlig rettet mot disse

gruppene kvinner, slik at de blir klar over tilbudet og kan benytte seg av det på linje med andre grupper.

Det har ikke vært mulig å prioritere dette arbeidet i 2009. Det vurderes å inngå samarbeid med diverse interesseorganisasjoner for funksjonshemmede og eldre, derav Vern for eldre i 2010.

Barn

For å kunne prioritere arbeidet med barna, ble det i 2009 opprettet en ny teamlederstilling med ansvar for alt arbeid med barn på Oslo Krisesenter, inkludert dagsenter og prosjektarbeid. Det ble i løpet av 2009 utarbeidet rutiner for arbeidet med barn og unge på Oslo Krisesenter. Vi vil i perioden fram til 2012 også ta høyde for å utvikle tiltak for barn og unge dagbrukere. Det er inngått et samarbeid med Storbymedlingen om et samarbeid for å etablere en felles barnehage med Schwensensgate bosenter for å imøtekomme Oslo Krisesenters behov for barnehageplasser. Der er i skrivende stund usikkert om dette blir noe av.

Det gode samarbeidet med Utdanningsetaten om undervisning av barn og unge ved Oslo Krisesenter gjennom lærere ved Vestre Aker skole forventes å fortsette i år fremover.

I Lov om krisesentre blir det presisert at krisesentrene også skal være krisesentre for barn.

Dette er en utfordring som forutsetter en økning av personalressurser øremerket ansatte som kan sikre at barneperspektivet blir ivarettatt, og arbeidet med å styrke mors omsorgsrolle intensiveres og økes.

Det var i 2009 planlagt å etablere "Jentevakt", på Oslo Krisesenter. "Jentevakta" er en partipolitisk og religiøst uavhengig virksomhet tilknyttet krisesenterbevegelsen. Jentevakta gir info via telefon og nett om jente- og kvinnespørsmål til kvinner i alderen 10 til 25 år.

Dette har ikke vært prioritert i 2009.

Det vurderes i 2010 å søke prosjektmidler til et prosjekt kalt "Kjærestevold", som eventuelt kan kombineres med en avart av Jentevakta.

7.3. Utfordringer knyttet til samarbeid med vertskommune

Oslo Krisesenter er det eneste tilbudet som er opprettet utelukkende for voldsutsatte kvinner og deres barn i Oslo. Krisesenteret inngår som et viktig ledd i samfunnets tilbud om akutthjelp til voldsutsatte kvinner. Det er derfor viktig å definere og formalisere Oslo Krisesenters plass i tiltakskjeden som utgjør tjenestetilbudet til kvinner og barn utsatt for vold i nære relasjoner.

Krisesenteret har opparbeidet seg omfattende kunnskaper om og erfaring med menns vold mot kvinner og barn i nære relasjoner. Vi driver forebyggende arbeid, informasjonsvirksomhet, politisk påvirkning og arbeid for økt kunnskap om voldsutsatte kvinner og barns situasjon i det ordinære hjelpeapparatet.

Krisesenteret er ment å være et midlertidig, lavterskel akutt botilbud. Visse brukergrupper benytter imidlertid overnattingstilbudet over en lengre periode. Ofte er lengden på oppholdet avhengig av boligmarkedet eller tilbudet om overgangsboliger (jfr. NOU 2003:31 Retten til et liv uten vold). Samarbeidet med bydelene, og i særdeleshet Navkontorene bør intensiveres og formaliseres.

7.4. Utfordringer knyttet til samarbeid med skandinaviske krisesentre/organisasjoner

Oslo Krisesenter samarbeider ganske sjelden, men etter behov med andre krisesentre i Norge og Skandinavia. Vår paraplyorganisasjon, Krisesentersekretariatet samarbeider med andre organisasjoner i Skandinavia. Oslo Krisesenter har faglig utveksling med andre skandinaviske krisesentre ved deltakelse på Nordiske konferanser og seminarer.

I 2009 deltok ansatte ved Oslo Krisesenter på Nordisk konferanse for krisesentre i København. I tillegg har vi mottatt studiebesøk fra krisesentre i Sverige og Danmark.

7.5 Særlige utfordringer og løsninger i 2010

Lovpålegging

Lovens formål er å sikre at personer utsatt for vold eller trusler om vold i nære relasjoner har tilgang til et godt og helhetlig krisesentertilbud. Loven pålegger kommunene å ha et godt krisesentertilbud til barn, et differensiert dagtilbud, og et krisesentertilbud til menn. Oslo

Krisesenter har søkt om tilleggsbevilgninger for å kunne imøtekomme dette lovkravet.

Kjerneoppgaver, definisjon og samarbeid

I forbindelse med lovpåleggingen blir det særdeles viktig å definere Oslo Krisesenters oppgaver, og å avgrense og å formalisere oppgavene og ansvarsforholdene i forhold til kommunens øvrige hjelpeapparat.

Oslo krisesenter 2010

Anne-Lise Ringerike

Astrid Furre

Linda Tørud Pettersen

Line Jenssen

Ragnhild Hennum